

عنوان مقاله:

بررسی مقاومت چند هیبرید بین گونه ای انگور به بیماری سرطان طوقه و ریشه

محل انتشار:

هشتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نازنین رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی گرایش بیوتکنولوژی و ژنتیک ملکولی موسسه آموزش عالی صبا ارومیه

حسن محمودزاده - دانشیار مرکز تحقیقات آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

ژیبرابر کاراپتیان - استاد گروه کشاورزی و منابع طبیعی موسسه آموزش عالی صبا ارومیه

خلاصه مقاله:

با هدف بررسی میزان مقاومت به بیماری سرطان طوقه و ریشه نهال های 7 ژنوتیپ انگور، آزمایشی در ایستگاه تحقیقات باغبانی کهریز ارومیه انجام شد. در این تحقیق 6 دورگه بین گونه ای به همراه رقم سفید بی دانه به عنوان مهم ترین رقم تجاری انگور کشور بررسی شدند. این دورگه ها طی چندین سال و انجام تلاقی های مکرر بین ارقام انگور بومی از ایران با گونه های آمریکایی حاصل شده اند. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 4 تکرار و به صورت گلدانی و در هر گلدان 3 قلمه کشت گردید. با تلقیح باکتری عامل بیماری مذکور در شاخه های سبز (آلودگی مصنوعی) نهال های در حال رشد تا پایان فصل رویشی، درصد نهال های آلوده به عامل بیماری با تشکیل غده روی آنها تعیین شد. شدت آلودگی بر اساس تندر گالهای تشکیل شد در نواحی آلور و وزن گالهای تشکیل شد بدست آمد. تجزیه واریانس داده ها با نرم افزار MSTAT-C انجام شد. نتایج نشان داد که بین ژنوتیپ ها از نظر درصد آلودگی به عامل بیماری پس از آلودگی مصنوعی تفاوت بود به طوری که شدت آلودگی در رقم سفید بی دانه بیشترین (7 / 97%) و کمترین آلودگی در دورگه 6 و 4 (به ترتیب 7 / 14 % و 20 %) بوده است. وزن غده های بوجود آمده در نواحی آلوده شده در رقم سفید بی دانه بالاترین مقدار (7 / 267 میلیگرم) و در دورگه 6 کمترین مقدار (5 میلی گرم) بوده است. براین اساس دو دورگه 4 و 6 به عنوان ژنوتیپ های برتر و مقاومتر برابر بیماری به عنوان پایه پیوندی قابل استفاده هستند.

کلمات کلیدی:

سرطان طوقه، انگور، مقاومت، ژنوتیپ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802407>

